

Skipulagsstofnun
Jakob Gunnarsson
Borgartún 7b
105 Reykjavík

Reykjavík 19. júlí 2018
UST201807-039/R.K.
08.12.00

Efni: Mat á umhverfisáhrifum – Frummatsskýrsla um framleiðsluaukningu Arctic Sea Farm -í 10.00 tonn í Dýrafirði.

Vísað er til bréfs Skipulagsstofnunar dags. 29. júní sl. þar sem óskað er umsagnar Umhverfisstofnunar um frummatsskýrslu ofangreindrar framkvæmdar.

Umhverfisstofnun minnir á að umrædd framkvæmd er háð starfsleyfi Umhverfisstofnunar og rekstarleyfi Matvælastofnunar.

Framkvæmdarlýsing

Ráðgert er að Arctic Sea Farm hf. (áður Dýrfiskur hf., hér eftir ASF) auki 4.200 tonna ársframleiðslu sína á laxi eða regnbogasilungi í sjókvíum í Dýrafirði upp í 10.000 tonn líkt og kemur fram í frummatsskýrslu. Í greinargerð frummatsskýrslu segir: „Þriðja hvert ár er áætlað að setja út 2.000 þús laxaseiði á eitt eldissvæði, samtals um 300 tonna lífmassa, á hvert árgangasvæði, slátrun um 10.000 tonn fyrir hvern árgang“ (bls. 25). Fyrirhugað er að slátra um 10.000 tonnum af laxi árlega fyrir hvern árgang eða um 9.700 tonnum af lífmassa sem bæst hefur við á sjóeldistímanum.

Umhverfisáhrif

Helstu umhverfisáhrif framkvæmdarinnar felast í lífrænu álagi þá sérstaklega áhrif á botndýralíf undir kvíum, áhrif á fuglalíf, slyasleppingar og smitsjúkdómar og áhrif þeirra á villta laxastofna auk samlegðaráhrifa við annan iðnað á svæðinu.

Umhverfisstofnun bendir hér á eftir á nokkur atriði sem þarfnast ítarlegri umfjöllunar í matsskýrslu framkvæmdar:

Lífrænt álag

Áætlað magn næringarefna (kolefnis, köfnunarefnis og fosfórs) sem falla til botns í föstu formi frá fyrirhuguðu eldi á þremur árum er tæp 1.200 tonn (bls. 28). Rekstraraðili hefur gert samning við Klofning ehf. fyrir móttöku og nýtingu á aukahráefnum frá eldinu sem

er svo selt í loðdýrafóður. Að sama skapi er dauðfiskur nýttur í loðdýrafóður eða fargað í samræmi við þjónustusamning við Gámaþjónustu Vestfjarða hf.

Fram kemur í frummatsskýrslu að burðarþol Dýrafjarðar er 10.000 tonna hámarkslífmassi á hverjum tíma (bls. 111). Samkvæmt Hafrannsóknarstofnun þurfa umhverfismörkin að taka til ýmissa þátta svo sem botndýrasamfélaga, súrefnisstyrks, plöntusvifs og fleira. Burðarþol fjarðarins tengist styrk hafstrauma og dreifingu lífrænna efna frá eldi. Umhverfisstofnun bendir á að í starfsleyfi eru sett ákvæði sem tilgreina nákvæmlega ársframléiðslu annars vegar og hins vegar hámarkslífmassa á hverjum tíma.

Í fummtasskýrslu er hámarkslífmassi skilgreindur (bls. vi) en svo talað um *heildarlífmassa*. Umhverfisstofnun telur nauðsynlegt að greint sé skýrt frá því í matsskýrslu hver *hámarkslífmassi* í eldiskvíum getur orðið. Stofnunin telur mikilvægt að sjókvíaelði í Dýrafirði fari ekki á neinum tíma yfir hámarkslífmassa 10.000 tonn á hverjum tíma. Hámarkslífmassi skilgreindur sem: „*hámark heildarþyngdar allra fiska í eldisrými [summa rýmis allra eldiseininga á eldissvæði]. Ef fleiri árgangar eru í eldi samtímis reiknast hámarkslífmassi sem summa lífmassa sérhvers árgangs á tilteknum tíma*“ (bls. vi). Umhverfisstofnun telur að hámarkslífmassi ætti að endurspegla mörk um hversu mikið eldi má vera á öllu svæðinu (sem burðarþolsmátið nær til) á hverjum tíma og ætti því heildarlífmassi aldrei að vera meiri en svo. Þá summa heildarþyngdar allra árganga í eldi á hverjum tíma. Æskilegt væri að settar væru fram leiðbeiningar um orðalag til skýrleika hvað þetta varðar frá Skipulagsstofnun að mati Umhverfisstofnunar.

Umhverfisstofnun vekur athygli á umræðu í kafla 2.2.2. Hafstraumar þar sem ekki er fjallað um niðurstöður mælinga á straumhraða á eldissvæðinu við Skagahlíð (bls. 14). Þá segir á bls. 55: „*Á öllum fyrirhuguðum eldissvæðum í Dýrafirði er botndýpi um 30 m og hafstraumar við botn sterkir*“. Stofnunin telur mikilvægt að fjallað sé um niðurstöður allra straumhraðamælinga, á öllum fyrirhuguðum eldissvæðum, í matsskýrslu framkvæmdar.

Botndýralíf

Líkt og fram kemur í frummatsskýrslu þá hafa rannsóknir á botndýralífi á Vestfjörðum sýnt að fjölbreytni samfélaga (vistgerða) er mikil og er fánan mjög svipuð á milli fjarða (bls. 22-23).

Fram kemur í frummatsskýrslu að eldissvæði verða hvíld í að lágmarki 3 mánuði áður en eldi nýrrar kynslóðar er hafið (bls. 25) og er það viðmiðið sá tími sem talinn er nægja til að tryggja að lús berist ekki á milli kynslóða (bls. 29). Umhverfisstofnun bendir á mikilvægi þess að kvíassvæði séu hvíld í þann tíma sem það tekur breytingar á botndýralífi að ganga til baka og er möguleiki að þriggja mánaða hvíld svæða sé ekki næg. Mögulega þurfi því að hvíla svæðin í lengri tíma en vöktun á ástandi botndýralífs er nauðsynleg til að tryggja nægjanlegan hvíldartíma eldissvæða. Þá telur stofnunin jákvæð áform um tilfærslu kvíastæða um 20-50 m á milli kynslóða til að koma í veg fyrir langtímaáhrif á náttúrulegt botndýrasamfélag (bls. 56).

Umhverfisstofnun tekur undir það sem segir í frummatsskýrslu að áhrif eldisins á botndýralíf geta verið talsvert neikvæð en staðbundin og afturkræf að uppfylltum viðmiðum um hvíld eldissvæða, vöktun og góða starfshætti að öðru leyti.

Vöktun

Í frummatsskýrslu kemur fram að: „ASF hefur sett upp viðbragðs- og neyðaráætlanir vegna mengunar og öryggismála í samræmi við kröfur í starfs- og rekstrarleyfum. Áætlanir þessar eru endurskoðaðar reglulega og uppfærðar eftir því sem umsvif fyrirtækisins aukast“ (bls. 31). Vill Umhverfisstofnun benda á að æskilegt hefði verið að drög af slíkum uppfærðum viðbragðs- og neyðaráætlanir fylgdu með í viðauka frummatsskýrslu og mikilvægt að þau fylgi með matsáætlun framkvæmdar.

Þá segir einnig: „ASF er með vöktunaráætlun til að fylgjast með áhrifum fiskeldisins á botndýralíf samkvæmt starfsleyfi og í samræmi við kröfur ASC vottunar“ (bls. 50). Í frummatsskýrslu vantar upplýsingar um vöktun á öllum fjórum kvísvæðum en þær koma eingöngu fram vegna Gemlufalls og Haukadalsbótar (bls. 50). Þá er fjallað um þær mælingar sem fram hafa farið við Eyrarhlíð (bls. 53) en hvergi talað um Skagahlíð. Umhverfisstofnun áréttar mikilvægi þess að tillaga að vöktunaráætlun eldisins liggji fyrir eins snemma í ferlinu og kostur er. Stofnunin minnir á að skv. 20. gr. reglugerð nr. 660/2015 um mat á umhverfisáhrifum lið 3. h. er gerð krafa um að í frummatsskýrslu komi fram tillaga að vöktunaráætlun. Sú vöktunaráætlun liggur ekki fyrir í frummatsskýrslu eða viðauka hennar sem er ekki ásættanlegt að mati stofnunarinnar og telur því rétt að fullunnin vöktunaráætlun liggji fyrir í matsskýrslu framkvæmdar. Einnig ætti að koma fram hvernig AFS hyggst samræma vöktun sína með öðrum rekstraraðilum í Dýrafirði sem menga sama viðtakann.

Ekki hafa verið skilgreind viðmið og frávik vegna lífrænnar mengunar frá sjókvíaeldi fyrir Ísland, eins og gert er ráð fyrir í ISO 12878 staðlinum, líkt og fram kemur í frummatsskýrslu (bls. 54). Í 11. gr. laga um stjórn vatnamála segir að flokka skuli vatn í vatnshlot og gerðir vatnshlota og meta þau. Þessi vinna hefur legið niðri um árabil vegna fjárskorts en hefur nú farið af stað aftur. Vinna við gæðaþætti, gerð flokkunarkerfis og ákvörðun um viðmið verða því unnin undir stjórn vatnamála í samvinnu þeirra stofnana sem að þeirri vinnu koma. Í kafla 5.2 segir: „Sjósýni verða tekin þegar mesta útfóðrunartímabilið stendur yfir, þ.e. að hausti á öðru eldisári. Sýni verða tekin á 5 m dýpi í mismunandi fjarlægð frá eldiskvíum (0m, 50m og 500 m)“ (bls. 56). Umhverfisstofnun bendir á að skv. ISO12878 staðli vöktunar eru staðsetningar mælinga á botni, við vöktun dreifingar á losun mengunarefna, fyrirfram skilgreindar í vöktunaráætlun fiskeldisins. Þá ætti vöktunaráætlun að útlista aðferðir við ákvörðun á fjölda og staðsetningu mælinga út frá niðurstöðum (breytingum) á hverjum stað í takti við sveigjanleika sem ISO12878 staðallinn býður upp á.

Fram kemur í frummatsskýrslu að gert sé ráð fyrir að nýta framleiðslustýringarkerfið Fishtalk og haldið nákvæmt bókhald um vöxt, fóðurnotkun og fóðurnýtingu eldisins (bls. 27) sem Umhverfisstofnun telur jákvætt. Þá verður dauðfiskur í kvíum reglulega fjarlægður með Lift-Up búnaði skv. skýrslunni (bls. 28).

Dýralíf

Að gefnu tilefni minnir Umhverfisstofnun á að markmið mats á umhverfisáhrifum, þ.e. matsferli framkvæmdar, er að meta áhrif framkvæmdarinnar (stækkun eldis) á umhverfið og villta náttúru en ekki áhrif villtra dýra eða umhverfispátt á eldisstarfseminna. Stofnunin

telur því vanta umfjöllun um áhrif aukins fjölda eldiskvía á lífríki fjarðarins, búsvæði sjófugla, sela og hvala. Rétt sé að sú umfjöllun sé ekki einungis um það hvort sjávarspendýr eða annað lífríki geti valdið eldinu skaða að mati Umhverfisstofnunar.

Í frummatsskýrslu kemur fram að athuganir Náttúrustofu Vestfjarða (NAVE) hafa sýnt að fjölskrúðugt fuglalíf er að finna í Dýrafirði (bls. 10). Umhverfisstofnun veur athygli á að nýr valisti íslenskra fugla er væntanlegur frá Náttúrufræðistofnun Íslands (NÍ) en drög af honum voru kynnt dags. 22. september 2017. Í Dýrafirði má finna mikið af æðarfugli, einkum við Höfðaodda líkt og fjallað er um í skýrslu (bls. 112). Þá má einnig finna þrjár tegundir í Dýrafirði sem nú flokkast í nokkurri hættu (VU) á nýjum valista; hvítmáf, kríu og hrafn. Einnig má nefna að æður, tjaldur og stelkur, sem einnig má finna í Dýrafirði skv. frummatsskýrslu, eru nú flokkaðir í yfirvofandi hættu (NT). Í frummatsskýrslu, í kafla 5. um mat á umhverfisáhrifum, er umræða um áhrif eldis á fuglalíf í Dýrafirði í undirkafla 5.7 Siglingaleiðir, innviðir, veiðar og önnur starfsemi og í undirkafla 5.7.1.4. Fuglaskoðun (bls. 111). Vill Umhverfisstofnun benda á að gildi þess að takmarka áhrif hverskonar framkvæmda á fuglalíf er ekki einungis vegna nýtingar á fuglum, svo sem við fuglaskoðun eða æðarvarp, heldur vegna þess gildis sem fellst í því að vernda íslenska varpfugla, sérstaklega þá sem eru á valista.

Þörungablómi

Komið hafa upp tilfelli af þörungablóma í sambandi við fiskeldi í Dýrafirði og valdið tjóni. Bein umfjöllun þyrfti að mati Umhverfisstofnunar að vera í matsskýrslu um hvaða líkur eru á atvikum af þessu tagi, hverjar afleiðingar geti af þeim orðið og til hvaða ráðstafana fyrirhugað er að grípa, bæði fyrirbyggjandi og ef atvik koma upp.

ASC Staðall

Í frummatsskýrslunni er vísað í staðalinn Aquaculture Stewardship Council Salmon Standard (ASC staðal). Þetta er góðra gjalda vert en í matsskýrslu fer ekki vel á því að nota áform um vottun (hér áframhaldandi vottun) til að stytta lýsingar á ráðstöfunum sem áformaðar eru. Í kafla 3.4 segir að í gæðaeftirliti verði skráningar, eftirlit með eldisbúnaði, skýrslur til eftirlitsaðila, grænt bókhald og útstreymisbókhald í samræmi við staðalinn. Ekki kemur hins vegar fram hvort staðalinn bætir einhverju við í sambandi við þessi atriði sem ekki hefur verið hugað að í starfsleyfum og rekstrarleyfum til þessa né hvað það er. Í lok kafla 5.3.2 er þetta á hinn bóginn gert betur en þar er lýst hverjar kröfur ASC vottunar eru fyrir ástand botns. Vakin er athygli á því að ef ákvæði í staðli eru hluti af lýsingu á framkvæmdinni er rekstraraðili almennt bundinn af þeim hluta lýsingarinnar eins og öðrum atriðum. Því þarf að liggja fyrir um hvaða atriði er að ræða.

Slyasleppingar

Í frummatsskýrslu segir: „Engar skráðar upplýsingar eru um veiði laxfiska í ám í Dýrafirði, hvorki lax, urriða eða bleikju. Engin laxveiðiá er í firðinum, en þar er silungur sem gengur í sjó. Eldissvæðin í Dýrafirði eru í um og yfir 100 km fjarlægð frá næstu laxveiðiám sem hafa reglulega skráða veiði“ (bls. 11). Þá kemur fram að eldissvæðin í Dýrafirði séu í um 100 km fjarlægð frá næstu laxveiðiám þar sem er regluleg skráð laxveiði í Ísafjarðardjúpi, Barðaströnd og Snæfellsnesi.

Í frummatsskýrslu þegar fjallað er um líkur á að eldislaxar hafi áhrif á genamengi villtra laxastofna segir: „Til viðbótar má segja að þriðji óvissuþátturinn tengist líkum á að villtir

Vegna skjókvíaeldis á Vestfjörðum hefur Hafrannsóknastofnun: „*áætlað að burðarþol vegna lífræns álags í Dýrafirði, Arnarfirði, Tálknafirði og Patreksfirði geti verið allt að 50 þúsund tonn, en ekki liggur fyrir mat á burðarþoli Önundarfjarðar*“ (bls. 124). Þar sem sex mismunandi fyrirtæki stunda sjókvíaeldi á Vestfjörðum telur Umhverfisstofnun jákvætt að samstarf sé virkt milli eldisfyrirtækja á svæðinu hvað varðar rannsóknir og vöktun líkt og fram kemur í frummatsskýrslu (bls. 124).

Landslag og ásynd svæðis

Fram kemur í frummatsskýrslu að fiskeldi er dæmi um nýtingu sem getur haft veruleg áhrif á ásynd fjarða (bls. 83). Umhverfisstofnun telur áhrif fyrirhugaðra áforma framleiðsluaukningar á ásynd svæðis óveruleg m.t.t. þeirrar starfsemi sjókvíaeldis sem þegar er í firðinum þ.e. núverandi nýtingu svæðisins. Þá minnir stofnunin á að góð umgengni sé nauðsynleg til að lágmarka neikvæð áhrif eldis á ásynd fjarðarins og tekur undir það sem segir í frummatsskýrslu að ávallt skuli leitast við að lágmarka sjónræn áhrif með snyrtilegri umgengni (bls. 93).

Vernd

Engin friðlýst svæði eða svæði vernduð á annan hátt skv. lögum eru í Dýrafirði. Í kafla 4.2.2 í frummatsskýrslu kemur fram að landsvæði í Dýrafirði sem eru á náttúruminjaskrá eru; Skaginn milli Arnarfjarar og Dýrafjarðar (nr. 311), Ketilseyri (nr. 312) og Lambadalsfjall og Botn í Dýrafirði (nr. 313).

Í umsögn Umhverfisstofnunar um tillögu að matsáætlun fyrirhugaðrar framleiðsluaukningar, dags. 26. janúar 2017, kom fram að stofnunin teldi æskilegast að frummatsskýrsla framkvæmdar fjalli um áhrif eldis á friðlýst æðarvarp á Höfðaodda vegna möguleika á auknu afráni fugla sem sækist í lífrænan úrgang fiskeldis við Gemlufall. Um þetta er fjallað á bls. 112 í frummatsskýrslu. Þar er vitnað í upplifun heimamanns um reynslu af sambýli æðarvarps og sjókvíaeldis við Hlaðseyri í Patreksfirði: „*Ágangur frá vargfugli breyttist lítið með tilkomu laxeldisins, en vissulega kom me[í]ra af mávum á svæðið, en það truflaði ekki æðarvarpið*“. Stofnunin telur æskilegt að vakta áhrif framleiðsluaukningar (stækkunar sjókvíeldissvæðis) við Gemlufall á verndað æðarvarp.

Annað

Fjarlægðarmörk: Umhverfisstofnun bendir á að í 4. gr. reglugerðar um fiskeldi nr. 1170/2015 segir að lágmarksfjarlægð á milli sjókvíaeldisstöðva skuli samkvæmt meginviðmiðum vera 5 km miðað við útmörk hvers eldissvæðis sem rekstraraðila hefur verið úthlutað. Umhverfisstofnun telur að þar sé ekki átt við útmörk kvía heldur útmörk eldissvæða sem afmörkuð eru með hnitum. Því telur stofnunin rétt að greint sé skýrt frá fjarlægðarmörkum milli eldissvæða í matsskýrslu framkvæmdar.

Valkostir: Stofnunin bendir á að mikilvægt er að fjallað verði um aðra valkosti en megin valkostinn. Hér er átt við mismunandi valkosti svo sem varðandi staðsetningar og legu eldissvæða, notkun geldlax eða frjórna laxa, mismunandi eldisbúnaðar, o.fl. Ber að rökstyðja hvers vegna valinn kostur sé talinn besti kostur framkvæmdar. Er það mat Umhverfisstofnunar að umræða um þessa kosti í 6. kafla sé ófullnægjandi.

Umhverfisstofnun telur að vel þurfi að huga að legu eldiskvíá m.t.t. straumsstyrks, straumstefnu og botndýpis undir kvíum. Þar með er mikilvægt að m.a. staðsetning kvía

laxastofnar skaðist ef þeir verða fyrir erfðablöndun. Þá er átt við minni frjósemi og aðlögunarhæfni afkvæma fyrir umhverfisbreytingum. Um þetta ríkir veruleg óvissa í dag“ (bls. 68). Umhverfisstofnun bendir á að í 7. gr. laga nr. 71/2008, um fiskeldi er gert ráð fyrir að metið sé við útgáfu rekstrarleyfis Matvælastofnunar hvort fyrirhugað eldi gefi tilefni til neikvæðra vistfræði- og erfafræðiáhrifa auk þess sem gert er ráð fyrir að settar séu kröfur við útgáfu rekstrarleyfis sem varða slík áhrif. Mat á þessum þáttum er í höndum Matvælastofnunar þegar rekstrarleyfi eru veitt.

Til að draga úr hættu á erfðablöndun villtra laxa telur Umhverfisstofnun að laxeldi í sjókvíum í Dýrafirði skuli haldast innan áhættumats Hafrannsóknarstofnunar um erfðablöndun til verndar villta laxastofna. Þó skal tekið fram að málefni erfðablöndunar og eldisbúnaðar heyrir undir lög um fiskeldi og undir starfsvið Matvælastofnunar við leyfisgerð sbr. lög nr. 60/2006 um varnir á fisksjúkdómum og verði litið til ákvörðunar Matvælastofnunar.

Sjúkdómasmit og laxalús

Frummatsskýrsla fjallar um stöðu heilbrigðis í íslensku laxeldi, þ.e. helstu smitsjúkdóma og laxalús (bls. 29 og 56-63). Ýmsir sjúkdómar af völdum baktería finnast í íslensku laxeldi, og eldisfiskar eru bólusettir fyrir, en engin veirusmit svo vitað sé til. Umhverfisstofnun tekur fram að málefni laxalúsar og smitsjúkdóma í fiskeldi heyra undir starfsvið Matvælastofnunar sbr. lög um varnir á fisksjúkdómum nr. 60/2006 en telur að hvíld eldissvæða og kynslóðaskipting eldis sé forsenda þess að lágmarka áhættu á að alvarleg smit berist á milli kynslóða eldislaxa, og í villta laxa, og hafi þannig neikvæð áhrif á villta fiskistofna og/eða annað lífríki fjarðarins.

Í kafla 5.4 er fjallað um nýtingu lúsalyfja í sjókvíaeldi en ASF hefur ekki nýtt lúsalyf við sína framleiðslu. Hins vegar hefur Arnarlax nýtt lúsalyfið AlphaMax[®] í Arnarfirði en getur það haft áhrif á krabbadýr líkt og rækju (bls. 63). Rekstraraðili hyggst ekki nýta lúsalyf heldur leita annarra umhverfisvænni leiða til að hamla laxalús í samstarfi við önnur laxeldisfyrirtæki á svæðinu. Þær aðferðir fela í sér m.a. að ala hrognkelsaseiði með laxinum, notkun hlífðarnets og notkun sérstaks fóðurs sem dregur úr líkum á ásetu lúsalirfa. Umhverfisstofnun telur jákvætt ef unnt er að nýta umhverfisvænar leiðir til að hamla lúsasmit í eldinu.

Í frummatsskýrslu segir: „Við slátrun verður fiskinum dælt um borð í sérhæfðan slátrunarbát, þar sem laxinn verður annað hvort fluttur lifandi eða blóðgaður og kældur“ (bls. 26). Umhverfisstofnun telur æskilegt að nánar verði skýrt frá því í matsskýrslu hvað það er sem ræður því hvort eldisfiski verði slátrað um borð eða fluttur lifandi á land. Stofnunin telur einnig að lýsa þurfi forvörnum blóðvatnssmits í sjó nánar í matsskýrslu framkvæmdar.

Samlegðaráhrif

Fram kemur í frummatsskýrslu að Arnarlax, ÍS 47 (í Öfundarfirði), Háafell (fiskeldisfyrirtæki í eigu Hraðfrystihússins Gunnvarar í Ísafjarðardjúpi) og Hábrún (áður Álfsvell, Glaður og Sjávareldi í Ísafjarðardjúpi) eru einnig í eldi á laxi eða regnbogasilungi á Vestfjörðum (bls. 124).

sé vel ígrunduð og fjallað sé um mismunandi staðsetningar og legu eldissvæða. Koma þarf fram hvernig komist hefur verið að niðurstöðu um staðsetningarnar.

Umhverfisstofnun þykir jákvætt að í frummatsskýrslu er því lýst á greinagóðan hátt hvernig sóttþreinsun netpoka úr kvíum, framkvæmt af Ísfell, verði háttáð (bls. 30). Hins vegar vantar að gera grein fyrir því af hverju tiltekin aðferð sé talin æskilegri umfram aðrar og ætti sá rökstuðningur að fylgja umfjöllun í matsskýrslu framkvæmdar.

Líkt og áður kom fram skilaði Umhverfisstofnun inn umsögn um tillögu að matsáætlun umræddrar framkvæmdar þann 26. janúar 2017. Þar var m.a. beðið um að í frummatsskýrslu framkvæmdar væri nánari lýsing á búnaði sem hindrar smitleiðir blóðvatns milli sláturstaðs og sjávar. Að mati stofnunarinnar var ekki fjallað nægilega vel um þetta atriði í fyrirliggjandi frummatsskýrslu (bls. 26 og 29) og telur Umhverfisstofnun æskilegast að betur verði gert grein fyrir vörnum gegn smitleiðum blóðvatns við slátrun á eldisfiski í matsskýrslu framkvæmdar.

Niðurstaða

Umhverfisstofnun telur mikilvægt að í matsskýrslu sé fjallað ítarlega um mótvægis- aðgerðir og aðra valkosti í matsskýrslu, sérstaklega í ljósi mikilvægi vel ígrundaðra staðsetninga eldiskvía út frá ýmsum umhverfisþáttum s.s. straumstefnu og dýpi.

Telur Umhverfisstofnun að áhrif umrædds sjókvíaeldis laxa í Dýrafirði kunnri að verða talsvert neikvæð, sérstaklega á botndýralíf, en með vöktun og mótvægisáðgerðum er hægt að lágmarka neikvæð áhrif, þ.e. að áhrif haldist innan þeirra viðmiða sem sett eru til að forðast umtalsverð neikvæð áhrif á umhverfið, sbr. fyrirliggjandi burðarþols- og áhættumat.

Umhverfisstofnun telur að uppfærðar viðbragðs- og neyðaráætlanir ættu að fylgja með matsskýrslu framkvæmdar. Stofnunin telur nauðsynlegt að fjallað verði um þau atriði, sem bent var á í þessari umsögn og þóttu ekki fullnægjandi í frummatsskýrslu, á fullnægjandi hátt í matsskýrslu framkvæmdar.

Virðingarfyllst

Rákel Kristjánsdóttir
Sérfræðingur

Sigurður Ingason
Sérfræðingur